

[A. C. D. Petersen.]

tidende Sp. 723 —, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere:

„Det fremgaar af Betænkningen, at Fyrskib Nr. 19 har været underkastet Reparation paa et Værft i Faaborg fra December 1927 til August 1928. Udgiften hertil har været uforholdsmæssig høj, nemlig ca. 123 000 Kr., og 4de Hovedrevisorat har gjort opmærksom paa dette Forhold. Til Sammenligning anføres, at en Nybygning fra et andet Værft paa samme Tidspunkt, nemlig en tremastet Skonnert, omtrent af samme Størrelse som Fyrskibet og bygget til Grønlandsfiskeri, kostede ca. 105 000 Kr., altsaa ca. 20 000 Kr. mindre end Reparationen af Fyrskibet. Som Svar paa Hovedrevisoratets Kritik har Fyrdirektøren i Skrivelse af 9. April 1929 indrømmet, at en mere effektiv Kontrol med nævnte Arbejdes Udførelse kunde og burde have været ført. Det ses endvidere, at den daværende Fyrdirektør havde indført den ejendommelige Praksis for Fyrskibsreparationerne, at nærmere Specifikation af Regningerne var uforholdsmæssig, og denne Praksis har ogsaa været fulgt ved Reparationen af Fyrskib Nr. 19. Det synes da, som om der har manglet baade Kontrol med Arbejdets Udførelse og fornøden Prøvelse af Enkeltheder i den paagældende Regning, der maa anses for at være alt for høj. Saavel Fyrdirektøren som Direktøren for Skibstilsynet har imidlertid i flere Skrivelser til 4de Hovedrevisorat ikke fundet den fremsatte Kritik tilstrækkelig fyldestgørende, og Hovedrevisoratet har derefter udtalt, at det ikke mener at kunne forfølge Sagen videre, men maa betragte den som afsluttet.“

Hvis denne Sag var blevet afsluttet med denne Udtalelse, skulde jeg ikke have optaget det høje Tings Tid med en nærmere Omtale, men skulde have akkviesceret ved, hvad Finansministeren samme Dag udtalte, nemlig:

„At man ikke gaar videre, maa jo betyde, at man mener, at der i Øjeblikket ikke er noget at gøre i Sagen, men jeg gaar ud fra, at det indenfor den paagældende Institution vil have den moralske Virkning, at man i Fremtiden vil sørge for en saadan Økonomi, at Hovedrevisoratet og Rigsdagen ikke vil have berettiget Grund til Klage.“

Altsaa, hvis der ikke var sket videre, er det muligt, at denne Finansministerens Reprimande til den Institution, som staar for

dette Fyrskibsvæsen, havde været paakrævet. Jeg skal heller ikke bestride, at der har været noget berettiget i, at man har ment, at det var for dyrt, det savner jeg nemlig Betingelser for at kunne bestride, og det er dette, jeg gerne ønsker at anmode den højtærede Forsvarsminister om nærmere at dokumentere. Denne Kritik medførte, at Marineministeriet, hvorunder Fyrskibsvæsenet sorterer, foranledigede, at Orlogsværftet overtog disse Reparationer, og det hed sig til at begynde med, at man overtog to Reparationer for derigennem at vinde den fornødne Indsigt i Spørgsmaalet, saaledes at man med Sikkerhed kunde godtgøre, om Staten virkelig havde været udsat for Misbrug af den paagældende Institution i Faaborg og den Mand, som leder denne Institution, Skibsbygmester Møller. Imidlertid blev det ikke ved det første Forsøg. Om dette ikke er faldet tilstrækkelig heldigt ud for Orlogsværftet og Marineministeriet, skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om, men ogsaa dette vil naturligvis fremgaa af den Dokumentation, jeg forventer den højtærede Minister er rede til at forelægge Rigsdagen. Imidlertid medførte Forholdene, at endnu to eller maaske tre Skibe har været til Reparation paa Orlogsværftet. Naar man nu har sat en saadan Plet paa en Mand, som i 20 Aar har udført et fra alle Sider anerkendt godt Arbejde for en Statsinstitution — anerkendt saavel af Marineministeriet som af dets tilsynsførende med Fyrskibsvæsenet —, at man har beskyldt ham for at have misbrugt den Tillid, man har vist ham, er det rigtigt, at man kræver Dokumentation og kræver fremlagt Regnskaber over det udførte Arbejde. Jeg erkender villigt, at denne Mand ogsaa har begaaet sin Fejl, idet han paa Henvendelse fra 4de Hovedrevisorat, under de Forhandlinger, der blev ført med en Udsending fra Revisoratet, gik ind paa at tilbagebetale 22 500 Kr., tror jeg det var, efter at man havde afkrævet ham henimod 50 000 Kr. Med hvilket Mandat Hovedrevisoratets Fuldmægtig, eller hvad den paagældende Embedsmand var, kunde afgøre en saadan Sag, stille Krav om, at der skulde tilbagebetales henimod 50 000 Kr., og akkviescere ved en Tilbagebetaling af 22 500 Kr., ved jeg ikke, men dette vil den højtærede Minister maaske forklare, hvis han senere finder sig foranlediget til at tage Ordet om denne Sag.

En væsentlig medvirkende Aarsag til, at Skibsbygmester Møller gik ind paa at tilbagebetale disse Penge, var en Depression, som Skibsbygmester Møller var udsat